

□ ДРУГИ КРУГ ПРЕДСЕДНИЧКИХ ИЗБОРА НАМ ЈЕ ПОТРЕБНИЈИ И ВАЖНИЈИ ОД ПИТАЊА КО ЋЕ БИТИ ПРЕДСЕДНИК СРБИЈЕ У НАРЕДНИХ ПЕТ ГОДИНА



Да се кладим, а не кладим се јер не верујем у 'леба без мотике, на овим изборима ставила бих паре на Александра Вучића. Да се молим, а не молим се јер у бога не верујем, понизно бих тражила од господода други круг. Знам да је контрадикторно: мислим да ће Вучић победити, а ипак хоћу други круг – чему, ако овај свеједно побеђује?

Зато што су представници режима Александра Вучића у једној ствари у праву: ови избори нису толико избори за председника колико за новог лидера опозиције. Небојша & Небојша (Стефановић и Крстић), потрошили су у четвртак увече цирка пола сата Националног дневника на Пинку да нам то кажу. То јесте тачно, али Небојше греше што ово осуђују као да је нешто лоше. Заправо, то је одлично и дај боже да су Небојше у праву, па да на овим изборима изаберемо „вођу опозиције“. За то нам је неопходан други круг, а добра вам стојим, онај ко се нађе с Вучићем у другом кругу биће интегришући фактор за све изборе који нас чекају у наредних пет година. Знамо да нас 2018. чекају градски избори, а пошто тол'ке године знамо и Александра Вучића, градски избори неће проћи без ванредних парламентарних. Ти парламентарни избори треба да послуже као стара фора: да гласачи по инерцији бирају исту опцију на свим нивоима.

У овом тренутку, фамозни други круг нам је све. Од питања да ли ће га бити зависи читава будућност Србије. Питање другог круга је питање да ли ће овде опстати макар и овако слабашна и офуцана демократија или ћемо коначно препустити животе у руке једном човеку. Ако сте мислили да смо одавно склизнули у провалију и да весело срљамо ка дну, да, у праву сте. Али, победа било ког кандидата у првом кругу, а поготово оваквог какав је, Вучића, води ка томе да коначно треснемо задњицом о дно провалије.

Израчунајте колико дуго падамо, требаће нам дупло више да се из рупетине избавимо. Проверите колико сад имате година, имаћете 10-20 више следећи пут кад се укаже прилика да се извучемо.

Једном кад пређемо Рубикон од 50 одсто гласача, кад једну једину опцију подржи апсолутна већина, демократија ће нам рећи „лаку ноћ и срећно“, а слобода ће црћи у најгорим мукама. Већ сад је неподношљиво тешко одолевати „главној струји“ и критиковати великог вођу, али његова победа у првом кругу легитимисаће све прљаве нападе на неистомишљенике. Вучићева победа у првом кругу значиће да је нормално називати Сашу Јанковића убицом, а Наташу Јеремић шефицом нарко-мафије. Драган Ј. Вучићевић биће легитимни представник новинарске професије, биће сасвим нормално да РЕМ не ради свој посао, да вам долазе на врата и ислеђују вас за кога ћете гласати, да вас терају да снимате гласачке листиће и уцењују губитком посла. Биће сасвим нормално да се једна испод друге нађу вест о самоубиству радника „Гоше“ и о Вучићу који отвара неку фабрику, све весело лупетајући како нам теку мед и млеко. Мислите да је већ тако? Није, није. Погледајте се: управо седите и читате овај текст, климате главом и мислите да сам у праву. Или да нисам. Али мислите. И имате прилику да читате овај текст, ево га на сајту угледног недељника, дошли сте до њега лако, а не копајући по интернет буџацима или преко скривене ИП адресе.

Другог круга мора бити да би се одржала каква таква равнотежа, да би се назирала нека алтернатива. Све и да је Александар Вучић најбољи на свету, нема тог богатства и прогреса, нема среће, ако знате да нема излаза, да не постоји друго и другачије. Зато ови избори заиста јесу избори за лидера опозиције, и управо то их чини судбинским.

Ако буде другог круга, у њему ће се по свој прилици наћи или Саша Јанковић или Вук Јеремић. Знам за ког ћу од њих двојице гласати, али далеко од тога да ћу почупати косе и наружити лице ако у други круг уђе онај који у првом неће добити мој глас. Без трунке гриже савести, даћу му глас у другом кругу.

Неће нама још дуго процветати руже, али нису сви исти. Разлике су огромне и разлике нам требају. Зато другог круга мора да буде, и зато не смеју да вам огаде политику. Ако вам огаде политику, гласаћете за антиполитику, шта знам, за оног Белог. Немам ништа против дечка, жив био оцу и мајци, али деци није место у политици, нити је политика по дефиницији нешто прљаво и гадно па да је исмевамо. Немамо ми тај луксуз да се на изборима зајебавамо. Спашавајте живу главу тако што ћете једног од ове двојице (Јанковића или Јеремића) утерати у други круг и сами себи створити шансу за алтернативу. Наравно да та алтернатива није идеална нити нам је свима сасвим по

вољи. Али, неопходно је да постоји. Јер без ње нам нема живота.

(Време)